

USTAWA
z dnia 18 stycznia 1996 r.
o rybołówstwie morskim

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1996 r. Nr 34, poz. 145; z 1999 r. Nr 70, poz. 778

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje sprawy zarządzania żywymi zasobami morza i prowadzenia działalności w zakresie rybołówstwa morskiego oraz określa organy administracji rybołówstwa morskiego i ich kompetencje.
2. Przepisy ustawy stosuje się do:
 - 1) rybołówstwa morskiego w granicach polskich obszarów morskich,
 - 2) rybołówstwa morskiego poza granicami polskich obszarów morskich, wykonywanego przez statki rybackie o polskiej przynależności,z zastrzeżeniem przepisów rozdziału 5.
3. Przepisów ustawy nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) rybołówstwo morskie - łowienie i skup w morzu organizmów morskich, połowy sportowo-rekreacyjne, rozpoznawanie i ochronę żywych zasobów morza, zarybianie oraz hodowlę ryb i innych organizmów morskich,
- 2) żywe zasoby morza - zasoby żywych organizmów morskich, łącznie z organizmami gatunków dwuśrodowiskowych w okresie ich życia w wodach morskich,
- 3) statek rybacki - statek przeznaczony lub używany do połowów, przetwórstwa lub transportu złowionych organizmów morskich oraz do celów szkoleniowych i naukowo-badawczych w zakresie rybołówstwa morskiego, a także statek używany do obsługi hodowli organizmów morskich,
- 4) nakład połowowy - operacje połowowe na danym akwenu, uwzględniające łączny ich czas, liczbę statków i narzędzi połowu oraz ich zdolności łowcze,
- 5) przyłów - część połowu obejmującą organizmy morskie nie będące celem połowów ukierunkowanych,

- 6) połowy ukierunkowane - połowy prowadzone z wykorzystaniem określonej techniki i sprzętu połowowego, których celem jest pozyskanie organizmów morskich ściśle określonych gatunków,
- 7) gatunki dwuśrodowiskowe - organizmy, których rozród odbywa się w innym środowisku wodnym niż żerowanie i wzrost, odbywające cykliczne wędrówki z wód morskich do wód śródlądowych lub odwrotnie,
- 8) ogólny dopuszczalny połów - wielkość określającą, jaka część stada jednego gatunku może być wyłowiona z danego akwenu w określonym czasie,
- 9) kwota połowowa - część ogólnego dopuszczalnego połowu udostępnioną do odławiania posiadaczowi licencji połowowej.

Art. 3.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, granice między wodamiorskimi a wodami śródlądowymi ustalone dla celów rybołówstwa.

Rozdział 2

Wykonywanie rybołówstwa morskiego

Art. 4.

1. Rybołówstwo morskie w polskich obszarach morskich, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4, mogą wykonywać:
 - 1) osoby prawne mające siedzibę w Polsce,
 - 2) jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, utworzone zgodnie z prawem polskim,
 - 3) osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w Polsce, jeżeli spełniają warunki określone w przepisach prawa.
2. Dopuszczenie podmiotów zagranicznych do łowienia organizmów morskich w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej może nastąpić na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, lub na podstawie umowy międzynarodowej.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki łowienia organizmów morskich przez podmioty zagraniczne w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki dopuszczenia podmiotów zagranicznych do udziału w połowach sportowo-rekreacyjnych na polskich obszarach morskich.

Art. 5.

Łowiąc organizmy morskie w granicach polskich obszarów morskich należy przestrzegać zasad racjonalnego gospodarowania żywymi zasobami morza.

Art. 6.

1. Połowy prowadzone w ramach badań naukowych oraz przez statki szkolne mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie zezwolenia właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa termin, rejon oraz sposób dokonywania połowów.

Art. 7.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określać, w drodze rozporządzenia:
 - 1) dopuszczalną wielkość nakładu połowowego dostosowaną do stanu eksploatowanych zasobów,
 - 2) zakaz lub ograniczenie połowu, przewozu, wyładunku, sprzedaży, magazynowania i dalszego transportu określonych organizmów morskich,
 - 3) sposób prowadzenia połowów przez statki o polskiej przynależności poza polskimi obszarami morskimi,
 - 4) dopuszczalną wielkość przyłowu oraz postępowanie z występującymi w przyłowie organizmami morskimi,
 - 5) zakaz wyrzucania organizmów morskich za burtę i nakaz ich przywozu do portu polskiego,
 - 6) obowiązek wyładunku organizmów morskich określonych gatunków w portach polskich.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób gospodarowania zasobami gatunków dwuśrodowiskowych.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, zakaz poławiania organizmów morskich określonych gatunków lub zakaz wykonywania rybołówstwa, jeżeli wymaga tego interes państwa lub bezpieczeństwo obywateli.
4. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposoby racjonalnego gospodarowania żywymi zasobami morza i ich ochrony, zgodnie z zaleceniami międzynarodowych organizacji, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Art. 8.

Minister właściwy do spraw rolnictwa może określać corocznie, w drodze rozporządzenia, ogólny dopuszczalny połów organizmów morskich tych gatunków, których zasoby wymagają takiej formy ochrony.

Art. 9.

1. Wykonujący rybołówstwo morskie są obowiązani do sporządzania i składania raportów połowowych.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dane podlegające wpisowi do raportów połowowych, tryb składania i sposób weryfikacji danych.

Art. 10.

Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego może określić, w drodze zarządzenia, po zasięgnięciu opinii jednostki naukowo-badawczej, wskazanej przez minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) stałe obwody ochronne oraz zakaz poławiania w nich niektórych lub wszystkich organizmów morskich,
- 2) obwody ochronne na określony czas i ich granice oraz szczegółowe warunki wykonywania rybołówstwa w tych obwodach,
- 3) wymiary i okresy ochronne określonych organizmów morskich,
- 4) ograniczenia w zakresie sposobu połowów, używania określonych narzędzi połowu lub ich konstrukcji i liczby.

Art. 11.

1. Zabrania się połowów organizmów morskich, które:

- 1) nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych,
- 2) znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych,

chyba że właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego zezwoli na ich odławianie do celów hodowlanych lub w celu pozyskania przynęty.

2. Zabrania się:

- 1) niszczenia tarlisk, ikry oraz narybku, z zastrzeżeniem ust. 3,
- 2) obstawiania obwodów ochronnych sprzętem rybackim lub podejmowania innych działań, które wpływają niekorzystnie na stan żywych zasobów morza lub uniemożliwiają swobodne przemieszczanie się organizmów morskich na obszarze obwodu ochronnego.

3. W celu ograniczenia liczebności niepożądanego gatunku dopuszcza się niszczenie tarlisk, ikry oraz narybku, za zgodą właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego dyrektora właściwego urzędu morskiego.

Art. 12.

1. Przy wykonywaniu rybołówstwa morskiego zabrania się używania:

- 1) materiałów wybuchowych, środków odurzających, trujących i zanieczyszczających środowisko morskie,
- 2) narzędzi ogłuszających, kłujących i kaleczących oraz prądu elektrycznego.

2. Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego może, na czas określony, nie dłuższy niż rok, zezwolić na używanie narzędzi kłujących lub prądu elektrycznego. W zezwoleniu należy określić, jakiego rodzaju narzędzia kłujące lub o jakich parametrach prąd elektryczny mogą być stosowane przy wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Art. 13.

Zakazów określonych w art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 nie stosuje się do połowów prowadzonych w celach naukowo-badawczych.

art. 14 skreślony

Art. 15.

1. Koszty zarybiania polskich obszarów morskich ponoszone są przez budżet państwa oraz podmioty wykonujące rybołówstwo morskie w tych obszarach.
2. Wysokość środków budżetu państwa na cel, o którym mowa w ust. 1, określa co-roczenie ustawa budżetowa. Środkami tymi dysponuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 16.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, określa, w drodze rozporządzenia, udział w kosztach zarybiania podmiotów wykonujących rybołówstwo morskie w polskich obszarach morskich.

Rozdział 3**Licencje połowowe****Art. 17.**

Łowienie organizmów morskich oraz ich skup w morzu wymaga uzyskania licencji połowowej, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 18.

1. Licencje połowowe wydaje okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego, wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
2. Licencje połowowe wydawane są podmiotom, o których mowa w art. 4 ust. 1, indywidualnie na każdy statek rybacki, na czas określony.
3. Wykonywanie rybołówstwa, w ramach licencji, może być ograniczone kwotami połowowymi w odniesieniu do organizmów morskich określonych gatunków, dla których minister właściwy do spraw rolnictwa - na podstawie art. 8 - określa ogólny dopuszczalny połów.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, określa, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki podziału ogólnego dopuszczalnego połowu na kwoty połowowe.

Art. 19.

Można odmówić wydania licencji połowowej, jeżeli:

- 1) wydanie licencji połowowej spowodowałoby przekroczenie wielkości nakładu połowowego, określonej na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1,
- 2) podmiot ubiegający się o wydanie licencji połowowej w okresie ostatnich dwóch lat został ukarany za rażące naruszenie przepisów o rybołówstwie morskim.

Art. 20.

Za wydanie licencji połowowej pobiera się opłatę.

Art. 21.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, określa, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania licencji połowowych, ich wzory, okresy ich ważności oraz wysokość opłat za licencje połowowe.

Art. 22.

1. Łowienie organizmów morskich w celach naukowo-badawczych oraz przez statki szkolne nie wymaga uzyskania licencji połowowej.
2. Skup w morzu organizmów morskich w celach naukowo-badawczych nie wymaga uzyskania licencji połowowej.

Art. 23.

Zezwolenie na prowadzenie działalności hodowlanej lub zarybiania, określające w szczególności: miejsce, czas i zakres przedsięwzięcia, wydaje właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego.

Art. 24.

1. Prowadzenie połowów sportowo-rekreacyjnych wymaga uzyskania sportowej licencji połowowej.
2. Sportową licencję połowową wydaje właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego.
3. Za wydanie sportowej licencji połowowej pobiera się opłatę.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania rybołówstwa morskiego w celach sportowo-rekreacyjnych, tryb wydawania sportowych licencji połowowych, wzór takich licencji oraz wysokość opłat za sportowe licencje połowowe.

Art. 25.

Organ, który wydał licencję połowową lub sportową licencję połowową, może cofnąć taką licencję, jeżeli jej posiadacz nie stosuje się do określonych w niej warunków lub w sposób rażąco narusza przepisy o rybołówstwie morskim.

Art. 26.

1. Kwoty połowowe, o których mowa w art. 18 ust. 3, mogą być zbywane w całości lub części, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Zbycie kwoty połowowej może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia organu, który wydał licencję połowową.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić opłaty od przyznanych kwot połowowych oraz ustalać ich wysokość.

Art. 27.

Środki uzyskane z tytułu opłat, o których mowa w art. 20, art. 24 ust. 3 oraz art. 26 ust. 3, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 4**Ewidencja i oznakowanie statków rybackich oraz sprzętu rybackiego****Art. 28.**

1. Każdy polski statek podlega ewidencji w okręgowym inspektoracie rybołówstwa morskiego właściwym dla jego portu macierzystego.
2. Okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego, dokonując ewidencji statku rybackiego, ustala dla niego oznakę rybacką oraz wystawia zaświadczenie o wpisie do ewidencji i nadaniu oznaki.
3. Zaświadczenie o wpisie do ewidencji powinno być przechowywane na statku.
4. Za wpis do ewidencji i wydanie zaświadczenia pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 29.

Statek rybacki oraz sprzęt rybacki powinny być oznakowane trwałą oznaką rybacką. Dla statków poniżej 300 ton rejestrowych oznaka rybacka zastępuje oznaczenie nazwy i portu macierzystego.

Art. 30.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji oraz zasady oznakowania statków rybackich,
- 2) sposób oznakowania sprzętu rybackiego,
- 3) wzór zaświadczenia o wpisie do ewidencji oraz o nadaniu oznaki rybackiej,
- 4) wysokość pobieranych opłat, o których mowa w art. 28 ust. 4.

Rozdział 5**Zachowanie porządku przy połowach oraz w związku z połowami****Art. 31.**

Rybołówstwo morskie należy wykonywać w sposób zgodny z przepisami o bezpieczeństwie żeglugi i życia na morzu oraz o ochronie środowiska morskiego.

Art. 32.

Sprzęt rybacki należy wydawać lub wystawiać w wodzie w taki sposób, aby wymagane oznakowanie było widoczne, pozwalało ustalić właściciela oraz rodzaj sprzętu rybackiego.

Art. 33.

1. Zabrania się naruszania obcego sprzętu rybackiego, chyba że jest to konieczne ze względu na działanie siły wyższej, bezpieczeństwo żeglugi oraz na potrzeby ratownictwa lub nadzoru nad rybołówstwem.
2. Sprzęt rybacki wystawiony w polskich obszarach morskich, który nie jest oznakowany, uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się własności.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania inspektorów rybołówstwa morskiego ze sprzętem, o którym mowa w ust. 2.

Art. 34.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, porządek przy połowach.
2. Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego reguluje w sposób szczegółowy, w drodze zarządzenia, porządek przy połowach oraz oznakowanie sprzętu rybackiego na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego może określić sposób zajmowania miejsc na określonych łowiskach wód wewnętrznych.

Art. 35.

Zabrania się:

- 1) wydawania lub wystawiania sieci lub innego sprzętu rybackiego w taki sposób lub w takim miejscu, że mogłoby to powodować uszkodzenie innego sprzętu rybackiego lub przeszkadzać innym rybakom w połowach,
- 2) zatrzymywania lub kotwiczenia statków w miejscach, w których wystawiony jest sprzęt rybacki lub znajdują się znaki nawigacyjne i rybackie albo w których przebiegają kable, oraz na drodze dryfującego sprzętu rybackiego.

Art. 36.

1. Zabrania się przewożenia, wyładowywania na ląd, oferowania na sprzedaż oraz sprzedaży, magazynowania i dalszego transportu organizmów morskich, których połów jest zabroniony na podstawie art. 11 ust. 1 lub został dokonany z naruszeniem przepisów ustawy.
2. Zakazu określonego w ust. 1 nie stosuje się do organizmów morskich pochodzących z połowów prowadzonych w celach naukowo-badawczych.
3. Kontrolę przestrzegania zakazu określonego w ust. 1 można dokonywać również poza obszarami właściwości miejscowej.

Rozdział 5a**Organy administracji rybołówstwa morskiego i ich kompetencje****Art. 36a.**

Organami administracji rybołówstwa morskiego są:

- 1) minister właściwy do spraw rolnictwa,
- 2) okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego - jako terenowe organy administracji rybołówstwa morskiego, zwani dalej „okręgowymi inspektorami”.

Art. 36b.

1. Okręgowi inspektorzy podlegają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
2. Okręgowych inspektorów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa. Zastępców okręgowych inspektorów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek okręgowych inspektorów.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, siedziby i terytorialny zakres działania okręgowych inspektorów.
4. Okręgowi inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy okręgowych inspektoratów rybołówstwa morskiego, działających jako urzędy administracji rządowej niezespolonej.

Art. 36c.

1. Okręgowe inspektoraty rybołówstwa morskiego tworzy i znosi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa.
2. Organizację okręgowych inspektoratów rybołówstwa morskiego określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 36d.

W sprawach należących do właściwości organów administracji rybołówstwa morskiego, rozstrzyganych w trybie postępowania administracyjnego, decyzje w pierwszej instancji wydaje okręgowy inspektor, chyba że na podstawie przepisu szczególnego organem właściwym w pierwszej instancji jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 36e.

1. Organy administracji rybołówstwa morskiego działają na polskich obszarach morskich, w portach i przystaniach morskich oraz w pasie technicznym, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.
2. Organy administracji rybołówstwa morskiego są właściwe także w sprawach wykonywania określonych umowami międzynarodowymi i prawem polskim zadań na morzu pełnym.

Rozdział 6

Nadzór nad wykonywaniem rybołówstwa

Art. 37.

1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim sprawują okręgowi inspektorzy, za pośrednictwem inspektorów rybołówstwa morskiego, zwanych dalej „inspektorami”.
2. Inspektorzy, wykonując swoje czynności, współdziałają ze służbami kontroli żywności nadzorowanymi lub podległymi ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, organami Policji, Straży Granicznej oraz z terenowymi organami administracji morskiej.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady współdziałania inspektorów ze służbami i organami, o których mowa w ust. 2, w celu skoordynowania kontroli przestrzegania przepisów o rybołówstwie morskim na polskich obszarach morskich oraz terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze szczególnym uwzględnieniem portów morskich, transportu, zakładów przetwórstwa i punktów handlowych.

Art. 37a.

W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów zezwalających na wykonywanie rybołówstwa morskiego,
- 2) sprawdzania, czy rybołówstwo morskie wykonywane jest zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa polskiego i umowami międzynarodowymi,
- 3) kontroli sprzętu rybackiego i ryb na pokładzie, w pomieszczeniach przetwórczych i ładowniach statku,
- 4) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do połowu,
- 5) kontroli magazynów, przetwórczych i innych pomieszczeń służących do przechowywania ryb,
- 6) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a w przypadkach uzasadnionego podejrzenia naruszenia ustawy - do:
 - a) zatrzymania dokumentów, o których mowa w pkt 1,
 - b) zatrzymania ryb i przedmiotów użytych do ich połowu oraz ich zabezpieczenia,
 - c) sprawdzenia pomieszczeń statku, z którego dokonano połowu.

Art. 37b.

1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów ustawy, inspektor może zatrzymać i skontrolować statek o obcej przynależności, znajdujący się w polskich obszarach morskich, i doprowadzić go do wskazanego portu.

2. O zatrzymaniu i doprowadzeniu statku o obcej przynależności do portu polskiego inspektor zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa bandery statku.

Art. 37c.

1. W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor obowiązany jest do posiadania i okazywania legitymacji służbowej i do noszenia na widocznym miejscu służbowej odznaki.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji i odznaki służbowej inspektorów.

Art. 38.

1. Dokonujący połowu żywych zasobów morza w polskich obszarach morskich jest obowiązany, na wezwanie inspektora lub dowódcy jednostki pływającej Straży Granicznej, zatrzymać się i na żądanie umożliwić wykonanie czynności kontrolnych, a w szczególności:
 - 1) udzielać niezbędnych wyjaśnień,
 - 2) przedstawiać do wglądu żądane dokumenty łącznie z dziennikiem pokładowym,
 - 3) umożliwić obejrzenie złowionych ryb i sprzętu połowowego, sprzętu używanego do badań oraz pobranych w trakcie badań próbek i dokonanych analiz,
 - 4) umożliwić dokonanie wpisów do dziennika pokładowego,
 - 5) umożliwić korzystanie ze środków łączności oraz zapewnić pomoc przy przekazywaniu i otrzymywaniu depeesz,
 - 6) udzielać wszelkiej innej pomocy niezbędnej do prawidłowego przeprowadzenia kontroli,
 - 7) zapewnić niezbędne zakwaterowanie i wyżywienie w czasie pobytu na statku.

Art. 39.

Inspektor może dokonać inspekcji statku rybackiego o polskiej przynależności, połowiącego poza polskimi obszarami morskimi, w celu stwierdzenia, czy przestrzegane są na tym statku przepisy o rybołówstwie morskim, a także postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Rozdział 6a

Przepisy wydawane przez terenowe organy administracji rybołówstwa morskiego

Art. 39a.

1. Okręgowi inspektorzy wydają przepisy prawne na podstawie upoważnień udzielonych im w ustawach.

2. Z zastrzeżeniem art. 39b przepisy, o których mowa w ust. 1, są wydawane w formie zarządzeń.
3. Zarządzenia okręgowego inspektora podlegają ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na terytorialny zakres obowiązywania tych zarządzeń.

Art. 39b.

1. W zakresie nie unormowanym w przepisach, o których mowa w art. 39a, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony żywych zasobów morza i zachowania porządku przy połowach, okręgowi inspektorzy mogą wydawać zarządzenia porządkowe, zawierające zakazy lub nakazy określonego zachowania.
2. Zarządzenie porządkowe podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na terytorialny zakres obowiązywania tego zarządzenia, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. W razie konieczności natychmiastowego wprowadzenia w życie zarządzenia porządkowego, może ono być publikowane w formie obwieszczeń okręgowego inspektora w miejscach jego obowiązywania, drogą radiową lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w żegludze morskiej lub na danym terenie. Dzień takiego opublikowania jest dniem ogłoszenia zarządzenia porządkowego.
4. Zarządzenie porządkowe ogłoszone w sposób określony w ust. 3 podaje się następnie do wiadomości we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Rozdział 7 Kary pieniężne

Art. 40.

1. Armator, z którego statku, podczas przebywania w polskich obszarach morskich, dokonano eksploatacji żywych zasobów morza z naruszeniem przepisów ustawy, podlega karze pieniężnej o równowartości do 1 000 000 jednostek obliczeniowych, zwanych "Specjalnym Prawem Ciągnięcia (SDR)", określanych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy.
2. Karze, o której mowa w ust. 1, podlega armator statku o polskiej przynależności, przy użyciu którego dokonano eksploatacji żywych zasobów morza poza polskimi obszarami morskimi z naruszeniem przepisów ustawy lub postanowień umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 41.

Kto nie stosuje się do polecenia inspektora lub dowódcy jednostki pływającej Straży Granicznej, wydanego na podstawie art. 38 lub art. 39, podlega karze pieniężnej do wysokości nie przekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 42.

1. Kto narusza przepisy o ochronie żywych zasobów morza przez:

- 1) niewykonywanie obowiązku sporządzania i składania raportów połowowych, o których mowa w art. 9 ust. 1,
- 2) poławianie organizmów morskich, które nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych lub w okresie ochronnym,
- 3) niszczenie tarlisk, ikry oraz narybku,
- 4) obstawianie obwodów ochronnych sprzętem rybackim lub dokonywanie innych czynności, które wpływają niekorzystnie na stan żywych zasobów morza na obszarze obwodu ochronnego lub uniemożliwiają swobodne przemieszczanie się organizmów morskich,
- 5) używanie do połowów narzędzi i materiałów oraz środków, o których mowa w art. 12 ust. 1, lub innych zabronionych przez obowiązujące przepisy,
- 6) poławianie organizmów morskich bez wymaganego zezwolenia, licencji połowowej lub sportowej licencji połowowej albo wbrew ich warunkom,
- 7) podejmowanie działalności hodowlanej lub zarybiania bez wymaganego zezwolenia albo wbrew jego warunkom,

podlega karze pieniężnej do wysokości nie przekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

- 8) oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, magazynowanie i transport organizmów morskich, których połów jest zabroniony na podstawie art. 11 ust. 1,

2. Tej samej karze podlega ten, kto narusza przepisy:

- 1) wydane na podstawie art. 7 lub art. 10,
- 2) o obowiązku zgłaszania do ewidencji oraz oznakowania statku rybackiego,
- 3) o obowiązku oznakowania sprzętu rybackiego,
- 4) o zachowaniu porządku przy połowach oraz w związku z połowami.

Art. 43.

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 40 - 42, wymierzają okręgowi inspektorzy w drodze decyzji administracyjnej.
2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.
3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 43a.

1. Nie można nałożyć kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia czynu lub zaniechania działania upłynęło 5 lat.
2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od daty wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

Art. 43b.

1. Kary wymierzone na podstawie art. 40 - 42, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają, wraz z odsetkami za zwłokę, ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
2. Ściągnięte kwoty z tytułu kar pieniężnych są przychodami środków specjalnych będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa i są przeznaczone na zarybienie oraz ochronę żywych zasobów morza.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 44.

W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 oraz z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 31 otrzymuje brzmienie:

"Art. 31. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, polskie osoby prawne i fizyczne mogą prowadzić badania naukowe na polskich obszarach morskich bez zezwolenia. Osoby te są obowiązane do informowania dyrektora właściwego urzędu morskiego o rejonie i sposobie prowadzenia badań na 14 dni przed ich rozpoczęciem oraz o zakończeniu badań.

2. Do połowów prowadzonych w ramach badań naukowych stosuje się przepisy o rybołówstwie morskim.";

2) w art. 55 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Przepisu ust. 1 pkt 1, w części dotyczącej eksploatacji żywych zasobów morza, nie stosuje się w przypadkach określonych w przepisach o rybołówstwie morskim.".

Art. 45.

1. Traci moc ustawa z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz.U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14, z 1977 r. Nr 37, poz. 163 i z 1991 r. Nr 32, poz. 131).
2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 46.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15 i 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.